

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

61. gadagājums
2018. gada 10. decembris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2018/C 445/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2018/C 445/02	Lieta C-442/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 5. jūlijā Eiropas Centrālā banka iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2018. gada 26. aprīļa spriedumu lietā T-251/15 <i>Espírito Santo Financial (Portugal)/Eiropas Centrālā banka</i>	2
2018/C 445/03	Lieta C-506/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 1. augustā Eiropas Parlaments iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2018. gada 17. maija spriedumu lietā T-566/16 <i>Josefsson/Eiropas Parlaments</i>	3
2018/C 445/04	Lieta C-527/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 13. augustā iesniedza <i>Bundesgerichtshof (Vācija) – Gesamtverband Autoteile-Handel e.V./KIA Motors Corporation</i>	4
2018/C 445/05	Lieta C-528/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 13. augustā <i>Outsource Professional Services Ltd</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2018. gada 31. maija spriedumu lietā T-340/16 <i>Flatworld Solutions Pvt Ltd/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs</i>	4
2018/C 445/06	Lieta C-584/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 19. septembrī iesniedza <i>Eparchiako Dikastirio Larnakas (Kípra) – D. Z./Blue Air – Airline Management Solutions S.R.L.</i>	5

2018/C 445/07	Lieta C-595/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 21. septembrī <i>The Goldman Sachs Group Inc.</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2018. gada 12. jūlija spriedumu lietā T-419/14 <i>The Goldman Sachs Group</i> /Eiropas Komisija	6
2018/C 445/08	Lieta C-605/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 25. septembrī iesniedza <i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Austrija) – <i>Adler Real Estate AG</i> u.c.	7
2018/C 445/09	Lieta C-613/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. septembrī iesniedza <i>Tribunal Tributário de Lisboa</i> (Portugāle) – <i>Estado do Canadá/Autoridade Tributária e Aduaneira</i>	8
2018/C 445/10	Lieta C-614/18: Prasība, kas celta 2018. gada 28. septembrī – Eiropas Komisija/Slovākijas Republika	8
2018/C 445/11	Lieta C-615/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. septembrī iesniedza <i>Amtsgericht Kehl</i> (Vācija) – Kriminālprocess pret UY	9
2018/C 445/12	Lieta C-621/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. oktobrī iesniedza <i>Court of Session (Scotland)</i> (Apvienotā Karaliste) – <i>Andy Wightman</i> u.c./ <i>Secretary of State for Exiting the European Union</i>	10
2018/C 445/13	Lieta C-636/18: Prasība, kas celta 2018. gada 11. oktobrī – Eiropas Komisija/Francijas Republika	10
2018/C 445/14	Lieta C-638/18: Prasība, kas celta 2018. gada 12. oktobrī – Eiropas Komisija/Rumānija	11
2018/C 445/15	Lieta C-642/18: Prasība, kas celta 2018. gada 12. oktobrī – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste	12
2018/C 445/16	Lieta C-664/18: Prasība, kas celta 2018. gada 23. oktobrī – Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste	12

Vispārējā tiesa

2018/C 445/17	Lieta T-435/12: Vispārējās tiesas 2018. gada 24. oktobra spriedums – <i>Bacardi/EUIPO</i> – <i>Palırna U zenelıho stromu</i> (“42 BELOW”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “42 BELOW” reģistrācijas pieteikums – Agrāka neregistrēta valsts grafiska preču zīme “VODKA 42” – Relatīvs atteikuma pamats – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 4. punkts) – Izmantošana komercdarbībā – EUIPO veikta valsts tiesību piemērošana)	14
2018/C 445/18	Lieta T-299/15: Vispārējās tiesas 2018. gada 24. oktobra spriedums – <i>Nova</i> /Komisija (Šķirējklausula – Dotācijas nolīgums, kas ir noslēgts saistībā ar izmēģinājuma projektu, lai izveidotu tīklu pašvaldību saziņai un diskusijām par pieredzi un vislabāko praksi bēgļu pārcelšanas un integrācijas jautājumos – Projekta rezultātu objektīvas novērtēšanas neesamība – Samērīgums – Piešķirto līdzekļu atmaksāšana – Pierādījumu savākšanas pasākumi – Pretprasība)	14
2018/C 445/19	Lieta T-477/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 24. oktobra spriedums – <i>Epsilon International</i> /Komisija (Šķirējklausula – Līgumi, kas noslēgti saistībā ar Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. – 2013.) – Interese celt prasību – Pieļaujams izmaksas – Maksājuma apturēšana – Prasība atcelt tiesību aktu – Lēmums iekļaut prasītāju Ātrās reaģēšanas un izslēgšanas sistēmas (EDES) centrālajā datubāzē – Nepārsūdzams akts – Nepieņemamība)	15
2018/C 445/20	Lieta T-63/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 24. oktobra spriedums – <i>Grupo Orenes/EUIPO</i> – <i>Akamon Entertainment Millenium</i> (“Bingo VIVA! Slots”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Bingo VIVA! Slots” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “vive bingo” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) – Strīda priekšmets)	16

2018/C 445/21	Lieta T-162/17 RENV: Vispārējās tiesas 2018. gada 24. oktobra spriedums – <i>Fernández González</i> /Komisija (Civildienests – Pagaidu darbinieki – Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 2. panta c) punkts – Paziņojums par vakanci, kas skar tādu pagaidu darbinieka amatu, uz kuru attiecas Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 2. panta b) punkts – Kandidatūras noraidīšana – Iebilde par prettiesiskumu – Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 8. pants – Atbildība – Iespējas zaudēšana)	16
2018/C 445/22	Lieta T-261/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 24. oktobra spriedums – <i>Bayer/EUIPO</i> – <i>Uni-Pharma</i> (“SALOSPIR”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “SALOSPIR” reģistrācijas pieteikums – Agrākas Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kas attēlo krāsainas lentes, un agrākas valsts preču zīmes “Aspirin” – Relatīvi atteikuma pamati – Apzīmējumu līdzība – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) – Reputācija – Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts (tagad Regulas 2017/1001 8. panta 5. punkts) – Apzīmējuma, kas nav tikai vietēja mēroga, izmantošana komercdarbībā – Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts (tagad Regulas 2017/1001 8. panta 4. punkts))	17
2018/C 445/23	Lieta T-400/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 24. oktobra spriedums – <i>Deza</i> /Komisija (Apkārtējā vide un cilvēka veselības aizsardzība – Regula (EK) Nr. 1272/2008 – Dažu vielu klasifikācija, marķēšana un iepakojums – Regula (ES) 2017/776 – Antrahinona klasifikācija – Pieņēmums, ka viela ir kancerogēna cilvēkam – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Jēdziens “viela” – Tiesiskā noteiktība – Tiesības uz īpašumu)	18
2018/C 445/24	Lieta T-594/18: Prasība, kas celta 2018. gada 1. oktobrī – <i>Pharma Mar</i> /Komisija	18
2018/C 445/25	Lieta T-596/18: Prasība, kas celta 2018. gada 28. septembrī – <i>ZL/EUIPO</i>	20
2018/C 445/26	Lieta T-604/18: Prasība, kas celta 2018. gada 9. oktobrī – <i>Google</i> un <i>Alphabet</i> /Komisija	21
2018/C 445/27	Lieta T-609/18: Prasība, kas celta 2018. gada 5. oktobrī – <i>Fujifilm Recording Media/EUIPO</i> – <i>iTernity</i> (“d: ternity”)	22
2018/C 445/28	Lieta T-624/18: Prasība, kas celta 2018. gada 18. oktobrī – <i>Gres de Aragón/EUIPO</i> (“GRES ARAGÓN”)	23
2018/C 445/29	Lieta T-629/18: Prasība, kas celta 2018. gada 18. oktobrī – <i>mobile.de/EUIPO</i> (Automašīnas attēlstāsta balonā attēls)	23
2018/C 445/30	Lieta T-631/18: Prasība, kas celta 2018. gada 17. oktobrī – <i>Herholz Vertrieb/EUIPO</i> (“#”)	24

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2018/C 445/01)

Jaunākā publikācija

OV C 436, 3.12.2018.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 427, 26.11.2018.

OV C 408, 12.11.2018.

OV C 399, 5.11.2018.

OV C 392, 29.10.2018.

OV C 381, 22.10.2018.

OV C 373, 15.10.2018.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 5. jūlijā Eiropas Centrālā banka iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2018. gada 26. aprīļa spriedumu lietā T-251/15 *Espírito Santo Financial (Portugal)*/Eiropas Centrālā banka

(Lieta C-442/18 P)

(2018/C 445/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji: F. Malfrère, M. Ioannidis, pārstāvji, H.-G. Kamman, Rechtsanwalt)

Otrs lietas dalībnieks: *Espírito Santo Financial (Portugal)*, SGPS, SA

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 26. aprīļa sprieduma *Espírito Santo Financial (Portugal)*, SGPS, SA/ECB, T-251/15, EU:T:2018:234 rezolutīvās daļas 1. punktu;
- noraidīt prasību arī attiecībā uz ECB atteikumu atklāt kredīta summu, kas norādīta ECB Padomes 2014. gada 28. jūlija lēmuma protokola izvilkumos;
- pakārtoti otrajam prasījumam, nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai;
- piespriest prasītājam pirmajā instancē un otrai lietas dalībniecei šajā instancē atlīdzināt divas trešdaļas (2/3) tiesvedības izdevumu un ECB vienu trešdaļu (1/3) tiesāšanās izdevumu.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais un vienīgais apelācijas sūdzības pamats: Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtu (turpmāk tekstā – “Statūti”) 10.4 panta un Lēmuma 2004/258⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā ievilkuma pārkāpums.

ECB uzskata, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi un piemērojusi Statūtu 10.4 pantu un Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu, pārsūdzētajā spriedumā un konkrēti tā 55., 75.–81., kā arī 124. un 161. punktā atzīdama, ka Padomes rīcības brīvība saistībā ar tās protokolu satura atklāšanu “ir jāizmanto saskaņā ar Lēmumā 2004/258 ietvertajiem nosacījumiem un robežām” (80. punkts), kas konkrētajā lietā nozīmē, ka ECB ir pienākums sniegt pamatojumu, izskaidrojot, kādā veidā Padomes sēžu protokolos saistībā ar Padomes lēmumiem ietvertā informācija konkrēti un faktiski apdraud sabiedrības intereses attiecībā uz ECB lēmumpieņemšanas struktūru procedūru konfidencialitāti.

Statūtu 10.4 pantā ir ietverta prezumpcija, ka Padomes procedūrās ietilpstošā informācija ir konfidenciāla nolūkā aizsargāt ECB neatkarību un efektivitāti. Šis primāro tiesību noteikums, no kā atbilstoši sekundārajām tiesībām nevar atkāpties, ir piemērojams arī tām protokolu daļām, kuras attiecas uz Padomes lēmumiem. Tas ir atkārtots Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā. No Padomes procedūru, tostarp tās lēmumu, konfidencialitātes vispārējā principa, kā noteikts Statūtu 10.4 pantā, izriet, ka, lai ECB sanāksmju iznākums tiktu darīts zināms atklātībai, tai savi lēmumi nav jāpakļauj Lēmumā 2004/258 ietvertajiem satura un procesuālajiem standartiem. Konkrētāk, tai nav jāpaskaidro, kādēļ šādu Padomes protokolu atklāšana konkrēti un faktiski apdraudētu sabiedrības intereses attiecībā uz Padomes procedūru konfidencialitāti.

(¹) Eiropas Centrālās bankas Lēmums 2004/258/EK (2004. gada 4. marts) par publisku piekļuvi Eiropas Centrālās bankas dokumentiem (OV 2004, L 80, 42. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 1. augustā Eiropas Parlaments iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2018. gada 17. maija spriedumu lietā T-566/16 *Josefsson*/Eiropas Parlaments

(Lieta C-506/18 P)

(2018/C 445/03)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: Í. Ní Riagáin Dúro, V. Montebello-Demogeot)

Otrs lietas dalībnieks: Erik Josefsson

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- līdz ar to noraidīt pirmajā instancē celto prasību;
- nospriest, ka lietas dalībnieki savus tiesāšanās izdevumus šajā instancē sedz paši;
- piespriest E. Josefsson atlīdzināt tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Savā apelācijas sūdzībā Parlaments izvirza šādus pamatus:

- (i) kļūda tiesību piemērošanā, faktu sagrozišana un pamatojuma nenorādīšana, uzskatot, ka prasība par izglītību tiesību zinātnēs ir bijis iemesls prasītāja atlaišanai;
- (ii) kļūda tiesību piemērošanā, uzskatot, ka prasītājam ir tiesības tikt uzklausi tam saistībā ar strukturshēmas izveidi un ar to saistīto lēmumu pieņemšanu, kā arī amatu aprakstu;
- (iii) faktu sagrozišana, acīmredzama kļūda vērtējumā un pamatojuma nenorādīšana, secinot, ka, ja prasītājs būtu bijis uzklauss saistībā ar viņa izglītību tiesību zinātnēs, šāda uzklausišana praktiski būtu mainījusi aplūkotā lēmumu pieņemšanas procesa iznākumu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 13. augustā iesniedza *Bundesgerichtshof* (Vācija) – *Gesamtverband Autoteile-Handel e.V./KIA Motors Corporation*

(Lieta C-527/18)

(2018/C 445/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Gesamtverband Autoteile-Handel e.V.*

Atbildētāja: *KIA Motors Corporation*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ražotājam saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 715/2007 ⁽¹⁾ 6. panta 1. punkta pirmo teikumu neatkarīgajiem uzņēmumiem nodrošināmā informācija ir jāsniedz formā, kas atļauj tās turpmāku elektronisku apstrādi?
- 2) Vai atbilstoši Regulas (EK) Nr. 715/2007 6. panta 1. punkta pirmajam teikumam pastāv aizliegta neatkarīgo uzņēmumu diskriminācija, ja ražotājs ar informācijas dienesta starpniecību atver citu informācijas kanālu oriģinālo rezerves daļu tirdzniecībai, ko veic sertificēti tirgotāji un remontētāji?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) 715/2007 (2007. gada 20. jūnijs) par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem ("Euro 5" un "Euro 6") un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai (OV 2007, L 171, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 13. augustā *Outsource Professional Services Ltd* iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2018. gada 31. maija spriedumu lietā T-340/16 *Flatworld Solutions Pvt Ltd*/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-528/18 P)

(2018/C 445/05)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Outsource Professional Services Ltd* (pārstāvis: A. Kempter, advokāts)

Citi lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, *Flatworld Solutions Pvt. Ltd*

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2018. gada 31. maija spriedumu lietā T-340/16;
- apstiprināt EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 15. aprīļa lēmumu lietā R 611/2015-4;
- piespriest *Flatworld Solutions Pvt. Ltd* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieci/pārņēmējai/apelācijas sūdzības iesniedzējai nepieciešami radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir balstīta uz to, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Savienības tiesības, proti, Padomes Regulas Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi⁽¹⁾, kurā grozījumi pēdējo reizi ir izdarīti ar Padomes Regulu 2015/2424⁽²⁾, 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka Eiropas Savienības preču zīmes īpašniece/priekštece esot rīkojusies ļaunticīgi, iesniedzot preču zīmes Nr. 006035547 reģistrācijas pieteikumu. Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi ļaunticības konceptu. Aprakstoša formulējuma lietošanā, lai aprakstītu uzņēmumu, neesot nekas negodīgs vai neētisks. Tādējādi preču zīmes reģistrācija neesot notikusi ļaunticīgi.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/2424 (2015. gada 16. decembris), ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi, Komisijas Regulu (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi, un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 2869/95 par maksām, kas jāmaksā Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (OV 2015, L 341, 21. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 19. septembrī iesniedza *Eparchiako Dikastirio Larnakas* (Kipra) – *D. Z./Blue Air – Airline Management Solutions S.R.L.*

(Lieta C-584/18)

(2018/C 445/06)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Pamatlietas puses

Prasītājs: D. Z.

Atbildētāja: *Blue Air – Airline Management Solutions S.R.L.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ir pareiza tāda interpretācija, saskaņā ar kuru Lēmums Nr. 565/2014/ES⁽¹⁾ tieši rada tiesiskas sekas, pirmkārt, kā trešo valstu privātpersonu tiesības uz to, ka uz viņiem netiek attiecināta vīzas prasība ieceļošanai galamērķa dalībvalstī, un, otrkārt, kā konkrētās galamērķa dalībvalsts pienākumu neprasīt šādu vīzu, ja šīm personām ir vīza vai uzturēšanās atļauja, kas ir ietverta savstarpēji atzīstamo dokumentu sarakstā, pamatojoties uz Lēmumu Nr. 565/2014/ES, kuru galamērķa dalībvalsts ir apņēmusies piemērot?
- 2) Ja gaisa pārvadātājs izlidošanas dalībvalsts lidostā tieši vai/un ar savu pilnvaroto pārstāvju starpniecību atsaka pasažierim iekāpšanu, atsaucoties uz galamērķa dalībvalsts iestāžu atteikumu atļaut šai personai ieceļot attiecīgajā valstī iespējamas ieceļošanas vīzas (visa) neesamības dēļ, vai var uzskatīt, ka gaisa pārvadātājs veic funkciju un darbojas kā konkrētās valsts emanācija (*emanation of State*), līdz ar to pasažieris, kuram ir nodarīts kaitējums, var, atsaucoties uz Lēmumu Nr. 565/2014/ES, celt iebildumus galamērķa dalībvalsts tiesā, lai pierādītu, ka viņam bija tiesības ieceļot bez papildu vīzas, un prasīt naudas atlīdzību par šo tiesību neievērošanu un, attiecīgi, par viņa pārvadājuma līguma pārkāpumu?
- 3) Vai gaisa pārvadātājs tieši un/vai ar savu pilnvaroto pārstāvju starpniecību var atteikt trešās valsts valstspiederīgajam iekāpšanu, pamatojoties uz galamērķa dalībvalsts iestāžu lēmumu atteikt ieceļošanu attiecīgās dalībvalsts teritorijā, iepriekš neizdodot un/vai neizsniedzot minētajam valstspiederīgajam nekādu pamatotu rakstisku lēmumu par ieceļošanas atteikumu (skat. Regulas (EK) Nr. 2016/399⁽²⁾ 14. panta 2. punktu, agrāko Regulas (EK) Nr. 562/2006 13. pantu, kurā ir noteikts, ka ieceļošanu var atteikt tikai ar pamatotu lēmumu), lai tiktu garantēta pasažiera, kuram ir nodarīts kaitējums, pamattiesību ievērošana un it īpaši tiesību aizsardzība tiesā (skat. tās pašas regulas 4. pantu)?

- 4) Vai Regulas (EK) Nr. 261/2004⁽³⁾ 2. panta j) [punkts] ir jāinterpretē tādējādi, ka no tās piemērošanas jomas tiek izslēgts gadījums, kad pasažierim tiek atteikta iekāpšana iekreiz, kad to nolemj gaisa pārvadātājs, iespējams, "neatbilstošu ceļošanas dokumentu" dēļ? Vai ir pareiza tāda interpretācija, saskaņā ar kuru iekāpšanas atteikums ietilpst regulas piemērošanas jomā, ja tiesa, pamatojoties uz katra atsevišķā gadījuma konkrētajiem apstākļiem, nolemj, ka ceļošanas dokumenti ir bijuši atbilstoši un ka iekāpšanas atteikums ir bijis nepamatots vai prettiesisks Eiropas Savienības tiesību pārkāpuma dēļ?
- 5) Vai pasažierim var atņemt Regulas (EK) Nr. 261/2004 4. panta 3. punktā paredzētās tiesības uz kompensāciju, izmantojot klauzulu par gaisa pārvadātāja atbrīvošanu no atbildības vai šādas atbildības ierobežošanu, iespējams, neatbilstošu šā pasažiera ceļošanas dokumentu gadījumā, ja šāda klauzula pastāv parastajos un iepriekš publicētajos gaisa pārvadātāja darbības un/vai pakalpojumu sniegšanas nosacījumos? Vai 15. pants kopsakarā ar tās pašas regulas 14. pantu liedz piemērot šādas ierobežojošas klauzulas un/vai atbrīvot gaisa pārvadātāju no atbildības?

- ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 565/2014/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko ievieš vienkāršotu režīmu personu kontrolei pie ārējām robežām, pamatojoties uz to, ka attiecībā uz tranzītu caur to teritorijām vai iecerēto uzturēšanos to teritorijās uz laiku, kas nepārsniedz 90 dienas jebkurā 180 dienu laikposmā, Bulgārija, Horvātija, Kipra un Rumānija dažus dokumentus vienpusēji atzīst par līdzvērtīgiem savām valsts vīzām, un ar ko atceļ Lēmumus Nr. 895/2006/EK un Nr. 582/2008/EK (OV 2014, L 157, 23. lpp.).
- ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2016/399 (2016. gada 9. marts) par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV 2016, L 77, 1. lpp.).
- ⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (Dokuments attiecas uz EEZ) – Komisijas paziņojums (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 21. septembrī *The Goldman Sachs Group Inc.* iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2018. gada 12. jūlija spriedumu lietā T-419/14 *The Goldman Sachs Group*/Eiropas Komisija

(Lieta C-595/18 P)

(2018/C 445/07)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *The Goldman Sachs Group Inc.* (pārstāvji: A. Mangiaracina, avvocatessa, J. Koponen, advokat)

Citi lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, *Prysmian SpA*, *Prysmian Cavi e Sistemi Srl*

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- pilnībā vai daļēji (piemēram, no 2007. gada maija vai novembra, kad *GS Group* un ar to saistītajiem uzņēmumiem attiecīgi piederēja tikai aptuveni 45 % un 26 % *Prysmian* kapitāldaļu) atcelt Komisijas 2014. gada 2. aprīļa Lēmuma C(2014) 2139⁽¹⁾ 1., 2., 3. un 4. pantu, ciktāl tie attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju; un/vai
- samazināt apelācijas sūdzības iesniedzējai ar Komisijas 2014. gada 2. oktobra Lēmuma C(2014) 2139 2. pantu uzlikto naudas sodu; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus pirmajā un apelācijas instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais pamats: Vispārējā tiesa ir nepareizi piemērojusi LESD 101. pantu un Regulas 1/2003⁽²⁾ 23. panta 2. punktu, atzīdama, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja ir atbildīga par pārkāpumu, ko *Prysmian* bija izdarījusi laikposmā no 2005. gada 29. jūlija līdz 2007. gada 3. maijam (turpmāk tekstā – "laikposms pirms *IPO*").

Otrais pamats: Laikposmā no 2007. gada 3. maija līdz 2009. gada 28. janvārim (turpmāk tekstā – “laikposms pēc IPO”) apelācijas sūdzības iesniedzējai nebija izšķirošas ietekmes judikatūrā prasītajā nozīmē.

Trešais pamats: Lūgums Tiesai apelācijas sūdzības iesniedzējai piemērot jebkādu naudas soda samazinājumu, kāds tiek piemērots *Prysmian*.

- (¹) Komisijas Lēmums (2014. gada 2. aprīlis) par procedūru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta AT.39610 – Spēka kabeli).
- (²) Padomes Regula (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003 L 1, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 25. septembrī iesniedza
Bundesverwaltungsgericht (Austrija) – Adler Real Estate AG u.c.**

(Lieta C-605/18)

(2018/C 445/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāji: Adler Real Estate AG, Petrus Advisers LLP, TZ

Atbildētāja: Finanzmarktaufsichtsbehörde

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (¹), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/50/ES, 3. panta 1.a punkta ceturtais daļas iii) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka “stingrākas prasības” “akciju turētājam vai [...] fiziskai vai juridiskai personai” var atļaut ar nosacījumu, ka “normatīvos un administratīvos aktus”, kuros ir paredzētas stingrākas prasības līdzdalības publicitātei, “uzrauga” dalībvalsts atbilstoši Direktīvas 2004/25/EK (²) [...] par pārņemšanas piedāvājumiem 4. pantam izraudzīta iestāde un ka šī uzraudzība ietver to, vai tiek ievērotas stingrākas prasības līdzdalības publicitātei Direktīvas 2004/109/EK izpratnē?
- 2) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantam ir pretrunā valsts prakse, saskaņā ar kuru uzraudzības iestādes galīgām lēmumiem atbilstoši Direktīvas 2004/25/EK 4. pantam, kurā ir konstatēts personas izdarīts tādu valsts tiesību normu pārkāpums, kas pieņemtas, transponējot Direktīvu 2004/25/EK, arī pret to pašu personu uzsāktā soda piemērošanas procesā par ar to saistītu tādu valsts tiesību normu pārkāpumu, kas pieņemtas, transponējot Direktīvu 2004/109/EK (Pārredzamības direktīva), tiek atzīts saistošs spēks, kas nozīmē, ka šai personai ir liegts apstrīdēt jau ar galīgu spēku konstatēto tiesību pārkāpumu no juridiskā un faktiskā viedokļa?

(¹) OV 2004, L 390, 38. lpp.

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/25/EK (2004. gada 21. aprīlis) par pārņemšanas piedāvājumiem (OV 2004, L 142, 12. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. septembrī iesniedza Tribunal Tributário de Lisboa (Portugāle) – Estado do Canadá/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Lieta C-613/18)

(2018/C 445/09)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Tributário de Lisboa

Pamatlietas puses

Prasītāja: Estado do Canadá

Atbildētāja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciālie jautājumi

Vai dividenžu, kuras valsts teritorijā reģistrēta sabiedrība izmaksā tiesību subjektam nerezidentam, aplikšanas ar nodokli jomā ar principu, kas aizliedz kapitāla brīvas aprites ierobežojumus starp dalībvalstīm un trešām valstīm, ir saderīgs tas, ka trešo valstu rezidentiem faktiski tiek piemērota lielāka uzņēmumu ienākuma nodokļa likme nekā valstī reģistrētam tāda paša veida tiesību subjektam?

Prasība, kas celta 2018. gada 28. septembrī – Eiropas Komisija/Slovākijas Republika

(Lieta C-614/18)

(2018/C 445/10)

Tiesvedības valoda – slovāku

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Tokár un C. Cattabriga)

Atbildētāja: Slovākijas Republika

Prasītājas prasījumi

Eiropas Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka, trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri nav Eiropas Savienības pilsoņu ģimenes locekļi un kuru vīzas pieteikums ir noraidīts vai kuru vīza ir anulēta vai atsaukta, liegdama Savienības tiesībās noteiktās tiesības vērsties tiesā, Slovākijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punktā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā, kopsakarā ar Regulas (EK) Nr. 810/2009⁽¹⁾ (Vīzu kodekss) 32. panta 3. punktu, 34. panta 7. punktu un 35. panta 7. punktu;
- piespriest Slovākijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai Komisija apgalvo, ka šajā lietā apstrīdētie juridiskie jautājumi ir skaidri atrisināti Tiesas spriedumā lietā C-403/16 *El Hassani*, kurā Tiesa ir atzinusi, ka 32. panta 3. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu, ar grozījumiem, kuri izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 610/2013 (2013. gada 26. jūnijs)⁽²⁾, lasot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā dalībvalstīm ir noteikts pienākums paredzēt lēmumu par vīzas atteikumu pārsūdzēšanas procedūru, kuras noteikumi ietilpst katras dalībvalsts tiesību sistēmā, ievērojot līdzvērtības un efektivitātes principus. Šai procedūrai noteiktā tās stadijā ir jāgarantē pārsūdzība tiesā.

Tādējādi Komisija secina, ka argumenti, ko Slovākijas Republika šajā lietā ir izvirzījusi pirmstiesas procedūras gaitā, nevar būt sekmīgi, un atkārtoti pauž savu nostāju, saskaņā ar kuru Slovākijas Republika nepilda tai paredzētos pienākumus, kuri norādīti dokumentā par lietas ierosināšanu.

- ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (OV 2009, L 243, 1. lpp.).
- ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 610/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), Konvenciju, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, Padomes Regulu (EK) Nr. 1683/95 un Regulu (EK) Nr. 539/2001, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 767/2008 un Regulu (EK) Nr. 810/2009 (OV 2013, L 182, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. septembrī iesniedza *Amtsgericht Kehl*
(Vācija) – Kriminālprocess pret UY**

(Lieta C-615/18)

(2018/C 445/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Kehl

Pamatlietas puses

Staatsanwaltschaft Offenburg

pret

UY

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Savienības tiesību normas, it īpaši Direktīva 2012/13⁽¹⁾, kā arī LESD 21., 45., 49. un 56. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kas kriminālprocesā tikai tādēļ, ka apsūdzētais nerezidents nedzīvo attiecīgajā, bet gan citā dalībvalstī, paredz, ka apsūdzētajam viņam adresēta priekšraksta par sodu izsniegšanai ir jāizraugās pilnvarotais pārstāvis, kas nozīmē, ka priekšraksts par sodu stājas spēkā un tādējādi tiek radīti tiesiskie nosacījumi apsūdzētā vēlākas rīcības sodāmībai (faktiskās sekas [*Tatbestandswirkung*]) pat tad, ja apsūdzētais faktiski neko nezināja par priekšrakstu par sodu un apsūdzētā faktiskā iepazīšanās ar priekšrakstu par sodu nav nodrošināta tādā pašā apmērā, kā tas būtu, izsniedzot priekšrakstu par sodu, ja apsūdzētais būtu attiecīgās dalībvalsts rezidents?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga, vai Eiropas Savienības tiesību normas, it īpaši Direktīva 2012/13, kā arī LESD 21., 45., 49. un 56. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kas kriminālprocesā tikai tādēļ, ka apsūdzētais nerezidents nedzīvo attiecīgajā, bet gan citā dalībvalstī, paredz, ka apsūdzētajam viņam adresēta priekšraksta par sodu izsniegšanai ir jāizraugās pilnvarotais pārstāvis, kas nozīmē, ka priekšraksts par sodu stājas spēkā un tādējādi tiek radīti tiesiskie nosacījumi apsūdzētā vēlākas rīcības sodāmībai (faktiskās sekas [*Tatbestandswirkung*]) un veicot kriminālvajāšanu par šo nodarījumu apsūdzētajam subjektīvi tiek noteikti lielāki pienākumi nodrošināt faktisku iepazīšanos ar priekšrakstu par sodu, nekā tie tiktu noteikti, ja atbildētājs būtu attiecīgās dalībvalsts rezidents, kādēļ kļūst iespējama atbildētāja kriminālvajāšana par nolaidīgu rīcību?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā (OV 2012, L 142, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. oktobrī iesniedza Court of Session (Scotland) (Apvienotā Karaliste) – Andy Wightman u.c./Secretary of State for Exiting the European Union

(Lieta C-621/18)

(2018/C 445/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Session, Edinburgh

Pamatlietas puses

Prasītāji: Andy Wightman, Ross Greer, Alyn Smith, David Martin, Catherine Stihler, Jolyon Maugham, Joanna Cherry

Atbildētājs: Secretary of State for Exiting the European Union

Citi lietas dalībnieki: Chris Leslie, Tom Brake

Prejudiciālais jautājums

Ja saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 50. pantu dalībvalsts ir paziņojusi Eiropadomei par savu nodomu izstāties no Eiropas Savienības, vai Savienības tiesības ļauj paziņojumu iesniegušajai dalībvalstij vienpusēji atsaukt paziņojumu; un, ja tā, tad ar kādiem nosacījumiem un ar kādām sekām dalībvalsts palikšanai Eiropas Savienībā?

Prasība, kas celta 2018. gada 11. oktobrī – Eiropas Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-636/18)

(2018/C 445/13)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvis: J.-F. Brakeland)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasījumi

Konstatēt,

pirmkārt, ka, kopš 2010. gada 1. janvāra sistemātiski un pastāvīgi pārsniedzot NO₂ gada robežlielumu šādās 12 aglomerācijās un gaisa kvalitātes zonās: Marseille (FR03A02), Toulon (FR03A03), Paris (FR04A01), Auvergne-Clermont-Ferrand (FR07A01), Montpellier (FR08A01), Toulouse Midi-Pyrénées (FR12A01), ZUR Reims Champagne-Ardenne (FR14N10), Grenoble Rhône-Alpes (FR15A01), Strasbourg (FR16A02), Lyon-Rhône-Alpes (FR20A01), ZUR Vallée de l'Arve Rhône-Alpes (FR20N10) un Nice (FR24A01), un kopš 2010. gada 1. janvāra sistemātiski un pastāvīgi pārsniedzot NO₂ stundas robežlielumu šādās 2 aglomerācijās un gaisa kvalitātes zonās: Paris (FR04A01) un Lyon Rhône-Alpes (FR20A01), Francijas Republika ir turpinājusi tādu pienākumu neizpildi, kas ir paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai ⁽¹⁾ 13. panta 1. punktā, lasot to vienkopus ar šīs direktīvas XI pielikumu, turklāt tas ir noticis kopš robežlielumu stāšanās spēkā 2010. gadā,

un

otrkārt, ka kopš 2010. gada 11. jūnija Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas ir paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai 23. panta 1. punktā, lasot to vienkopus ar šīs direktīvas XV pielikumu, it īpaši šīs direktīvas 23. panta 1. punkta otrajā daļā paredzēto pienākumu rūpēties, lai pārsnieguma laiks būtu pēc iespējas īsāks.

Piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopš 2010. gada NO₂ gada un stundu robežlielumi ir tikuši sistemātiski un pastāvīgi pārsniegti attiecīgi 12 un 2 zonās. Šie pārsniegumi paši par sevi viedo Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 21. maija Direktīvas 2008/50/EK par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai 13. panta 1. punkta, lasot to vienkopus ar šīs direktīvas XI pielikumu, pārkāpumu.

Neraugoties uz Direktīvas 2008/50/EK 13. panta 1. punkta un XI pielikuma noteikumu pārkāpumu, Francijas Republika pretēji Direktīvas 2008/50/EK 23. panta 1. punkta otrajā daļā noteiktajam gaisa kvalitātes uzlabošanas plānos nav paredzējusi efektīvus pasākumus, lai nodrošinātu pēc iespējas īsāku pārsnieguma laiku.

Šo pasākumu neefektivitāte tostarp izriet no robežlielumu pārsnieguma ilguma, pārsnieguma apmēra un pārmaiņām, kā arī no katra Francijas iestāžu pieņemtā plāna par attiecīgajām 12 zonām detalizētas analīzes.

⁽¹⁾ OV L 152, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2018. gada 12. oktobrī – Eiropas Komisija/Rumānija

(Lieta C-638/18)

(2018/C 445/14)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Nicolae un K. Petersen)

Atbildētāja: Rumānija

Prasītājas prasījumi

- atzīt, ka, 2007. gadā sistemātiski un pastāvīgi pārkāpjot PM₁₀ koncentrāciju dienas robežvērtības un no 2007. līdz 2014. gadam ieskaitot – izņemot 2013. gadu – sistemātiski un pastāvīgi pārkāpjot PM₁₀ koncentrāciju gada robežvērtības zonā RO32101 Bukareste, Rumānija nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir noteikti Direktīvas 2008/50/EK ⁽¹⁾ 13. panta 1. punktā, kas aplūkots kopā ar tās XI pielikumu;
- atzīt, ka attiecībā uz zonu RO32101 Bukareste Rumānija no 2010. gada 11. jūnija nav izpildījusi pienākumus, kas ir paredzēti Direktīvas 2008/50/EK 23. panta 1. punktā, kas aplūkots kopā ar tās XV pielikuma A sadaļu, it īpaši otrajā daļā paredzēto pienākumu nodrošināt, ka PM₁₀ robežvērtību pārsniegšanas periods ir cik vien iespējams īss;
- piespriest Rumānijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Sākot no 2007. gada, zonā RO32101 Bukareste sistemātiski un pastāvīgi tika pārsniegtas PM₁₀ koncentrācijas dienas robežvērtības. Turklāt no 2007. līdz 2014. gadam ieskaitot – izņemot 2013. gadu – tajā pašā zonā tika pārkāptas PM₁₀ koncentrācijas gada robežvērtības. Ar šādiem pārsniegšanas gadījumiem pietiek, lai atzītu, ka ir pārkāpti Direktīvas 2008/50/EK 13. panta 1. punkta noteikumi, kas ir aplūkoti kopā ar šīs pašas direktīvas XI pielikuma noteikumiem.

Neraugoties uz šādiem pārsniegšanas gadījumiem, Rumānija nav paredzējusi gaisa kvalitātes uzlabošanas plānus, kas atbilstu direktīvas 23. panta 1. punkta noteikumiem, un it īpaši nav izpildījusi pienākumu veikt atbilstošus pasākumus, lai PM₁₀ robežvērtību pārsniegšanas periods būtu cik vien iespējams īss. Šāds pārkāpums izriet no ilgā laikposma, kurā ir konstatēti pārsniegšanas gadījumi, no garajiem termiņiem, kas ir paredzēti, lai izbeigtu pārsniegšanas gadījumus, no tā, ka nav dažu direktīvas XV pielikuma A sadaļā paredzēto elementu, no tā, ka plānos nav aplūkoti visi galvenie robežvērtību pārsniegšanas iemesli un nav arī paredzēti obligāti pasākumi, kas būtu pietiekami, lai nodrošinātu robežvērtību ievērošanu.

⁽¹⁾ OV 2008, L 152, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2018. gada 12. oktobrī – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-642/18)

(2018/C 445/15)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: S. Pardo Quintillán, E. Sanfrutos Cano un F. Thiran)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasījumi

- Saskaņā Līguma par Eiropas Savienības darbību 258. panta pirmo daļu atzīt, ka:
  - nepieņemot atkritumu apsaimniekošanas plānus atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu ⁽¹⁾ prasībām vai nepārskatot šos plānus atbilstoši Direktīvā 2008/98/EK paredzētajam attiecībā uz Aragonas, Baleāru salu, Kanāriju salu un Madrides autonomajām kopienām un Seūtas autonomo pilsētu, Spānijas Karaliste nav izpildījusi Direktīvas 2008/98/EK 28. panta 1. punktā un 30. panta 1. punktā paredzētos pienākumus, un
  - oficiāli neinformējot Komisiju par atkritumu apsaimniekošanas plānu attiecībā uz Aragonas, Baleāru salu, Kanāriju salu un Madrides autonomajām kopienām un Seūtas autonomo pilsētu pieņemšanu vai pārskatīšanu, Spānijas Karaliste nav izpildījusi Direktīvas 2008/98/EK 33. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka, neveicot prasītos pasākumus līdz 2017. gada 14. septembrim, kas ir Komisijas 2017. gada 14. jūlija argumentētajā atzinumā noteiktais termiņš, Spānijas Karaliste nav izpildījusi minētajās Direktīvas 2008/98/EK tiesību normās paredzētos pienākumus.

⁽¹⁾ OV 2008, L 312, 3. lpp.

Prasība, kas celta 2018. gada 23. oktobrī – Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-664/18)

(2018/C 445/16)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Norris-Usher, K. Petersen)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- nospriest, ka, turpinot pārsniegt NO2 gada robežlielumus šādās zonās – UK0001 (*Greater London* pilsētas teritorija), UK0002 (*West Midlands* pilsētas teritorija), UK0003 (*Greater Manchester* pilsētas teritorija), UK 0004 (*West Yorkshire* pilsētas teritorija), UK0013 (*Teesside* pilsētas teritorija), UK0014 (*The Potteries*), UK0018 (*Kingston upon Hull*), UK0019 (*Southampton* pilsētas teritorija), UK0024 (*Glasgow* pilsētas teritorija), UK0029 (*Eastern*), UK0031 (*South East*), UK0032 (*East Midlands*), UK0033 (*North West* un *Merseyside*), UK0034 (*Yorkshire* un *Humberside*), UK0035 (*West Midlands*) un UK0036 (*North East*), kā arī NO2 stundas robežlielumus UK0001 (*Greater London* pilsētas teritorija), sākot ar 2010. gada 1. janvāri, kad šie robežlielumi ir stājušies spēkā, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste ir pārkāpusi Direktīvas 2008/50/EK ⁽¹⁾ 13. panta 1. punktu kopā ar šīs direktīvas XI pielikumu;
- nospriest, ka, sākot ar 2010. gada 11. jūniju Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi savus pienākumus saskaņā ar Direktīvas 2008/50/EK 23. panta 1. punktu kopā ar šīs direktīvas XV pielikumu attiecībā uz iepriekš minētajām zonām, un it īpaši 23. panta 1. punkta 2. apakšpunktā paredzēto pienākumu nodrošināt, lai pārsnieguma periods būtu pēc iespējas īsāks;
- piespriest Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopš 2010. gada NO2 gada robežlielumi tiekot pārsniegti 16 zonās un aglomerācijās un stundu robežlielumi tiekot pārsniegti vienā zonā. Šie pārsniegumi kā tādi esot uzskatāmi par Direktīvas 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai 13. panta 1. punkta, to aplūkojot kopā ar šīs direktīvas XI pielikumu, pārkāpumu.

Neraugoties uz to, ka pastāvīgi tiekot pārkāpts šīs direktīvas 13. panta 1. punkts kopā ar direktīvas XI pielikumu, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste neesot izstrādājusi gaisa kvalitātes uzlabošanas plānus, kuros būtu paredzēti piemēroti pasākumi, lai maksimāli saīsinātu pārsnieguma periodu. Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes ieplānoto pasākumu nepiemērotību varot pierādīt ar robežlielumu ilgstošo pārsnieguma periodu, pārsnieguma apmēru un atbilstības pazīmēm, kā arī ar detalizētu analīzi par katru attiecīgo gaisa kvalitātes uzlabošanas plānu, kas attiecas uz šajā prasībā minētajām 16 zonām un aglomerācijām.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai (OV 2008, L 152, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2018. gada 24. oktobra spriedums – *Bacardi/EUIPO – Palírna U zeleného stromu*
("42 BELOW")

(Lieta T-435/12) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes
"42 BELOW" reģistrācijas pieteikums – Agrāka neregistrēta valsts grafiska preču zīme "VODKA 42" –
Relatīvs atteikuma pamats – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts (tagad Regulas (ES) 2017/
1001 8. panta 4. punkts) – Izmantošana komercdarbībā – EUIPO veikta valsts tiesību piemērošana)

(2018/C 445/17)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Bacardi Co. Ltd* (Vaduz, Lihtenšteina) (pārstāvji: sākotnēji M. Reinisch, vēlāk A. Parassina, L. Rígas un L. Lorenc, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: sākotnēji P. Geroulakos, vēlāk D. Gája un D. Walicka)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Palírna U zeleného stromu a.s.*, agrāk *Granette & Starorežná Distilleries a.s.* (Ústí nad Labem, Čehijas Republika) (pārstāvis: T. Chleboun, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2012. gada 9. jūlija lēmumu lietā R 2100/2011-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Granette & Starorežná Distilleries* un *Bacardi*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Bacardi Co. Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 379, 8.12.2012.

Vispārējās tiesas 2018. gada 24. oktobra spriedums – *Nova/Komisija*

(Lieta T-299/15) ⁽¹⁾

(Šķērējklauzula – Dotācijas nolīgums, kas ir noslēgts saistībā ar izmēģinājuma projektu, lai izveidotu tīklu pašvaldību saziņai un diskusijām par pieredzi un vislabāko praksi bēgļu pārcelšanas un integrācijas jautājumos – Projekta rezultātu objektīvas novērtēšanas neesamība – Samērīgums – Piešķirto līdzekļu atmaksāšana – Pierādījumu savākšanas pasākumi – Pretprasība)

(2018/C 445/18)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali – Soc. coop.* (Trani, Itālija) (pārstāvji: M. Astolfi un M. Petrucci, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji – L. Di Paolo un L. Cappelletti, vēlāk L. Di Paolo un visbeidzot O. Verhecke un F. Moro, kuriem palīdz A. Dal Ferro, advokāts)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība, kura pamatota ar LESD 272. pantu un kurā būtībā tiek lūgts konstatēt, ka Komisijai nav pamata prasīt, lai prasītājs samaksātu summu 80 242,78 EUR apmērā saistībā ar dotācijas nolīgumu HOME/2011/PPRS/AG/2176, un piespriet Komisijai samaksāt 52 146,36 EUR, kā arī nokavējuma procentus, un, otrkārt, Komisijas pretprasība piespriet prasītājam atmaksāt summu 80 242,78 EUR apmērā un nokavējuma procentus minētā dotācijas nolīguma izpildei.

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Komisijai nav pamata prasīt, lai Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali – Soc. Coop. segtu 15 % no izmaksām atbilstoši dotācijas nolīgumam HOME/2011/PPRS/AG/2176 saistībā ar projekta Transnational Observatory for Refugee's Resettlement in Europe Interneta vietni, proti, 3 002,45 EUR.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 3) Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali samaksā Komisijai atbilstoši šim nolīgumam summu 77 240,33 EUR apmērā, kurai pieskaita nokavējuma procentus pēc likmes 3,55 % apmērā no 2015. gada 19. maija un līdz pilnīgai šīs summas samaksai.
- 4) Pretprasību pārējā daļā noraidīt.
- 5) Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina divas trešdaļas no Komisijas tiesāšanās izdevumiem.
- 6) Vienu trešdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem Komisija sedz pati.

⁽¹⁾ OV C 254, 3.8.2015.

Vispārējās tiesas 2018. gada 24. oktobra spriedums – *Epsilon International*/Komisija

(Lieta T-477/16) ⁽¹⁾

(Šķīrējklauzula – Līgumi, kas noslēgti saistībā ar Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. – 2013.) – Interese celt prasību – Pielaujamās izmaksas – Maksājuma apturēšana – Prasība atcelt tiesību aktu – Lēmums iekļaut prasītāju Ātrās reaģēšanas un izslēgšanas sistēmas (EDES) centrālajā datubāzē – Nepārsūdzams akts – Nepieņemamība)

(2018/C 445/19)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Epsilon International SA* (Marousi, Grieķija) (pārstāvji: D. Bogaert un A. Guillerme, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Estrada de Solà, A. Katsimerou un A. Kyratsou)

Priekšmets

No vienas puses, prasība, kas ir pamatota LESD 272. pantu un ar ko tiek lūgts konstatēt, pirmkārt, ka summas, ko Eiropas Komisija pārskaitīja saskaņā ar dotācijas nolīgumiem BRISEIDE, *i-SCOPE* un *Smart-Islands*, ir uzskatāmas par pielaujamām izmaksām, otrkārt, ka Komisijas lēmumi par maksājumu apturēšanu saistībā ar projektiem *i-LOCATE*, *eENV-Plus*, *GeoSmartCity* un *c-SPACE* nav pamatoti, un, treškārt, ka Komisijas prettiesiskā rīcība prasītājam ir radījusi kaitējumu, un, no otras puses, prasība, kas ir pamatota, pirmkārt, ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu *Ares* (2016) 2835215 (2016. gada 17. jūnijs) par *Epsilon* iekļaušanu Ātrās reaģēšanas un izslēgšanas sistēmas (EDES) datu bāzē un, otrkārt, kas ir pamatota ar LESD 268. pantu un ar ko tiek lūgts atlīdzināt kaitējumu, kas esot nodarīts prasītājam šī tiesību akta rezultātā.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Epsilon International SA atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 402, 31.10.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 24. oktobra spriedums – Grupo Orenes/EUIPO – Akamon Entertainment Millenium (“Bingo VIVA! Slots”)

(Lieta T-63/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Bingo VIVA! Slots” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “vive bingo” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) – Strīda priekšmets)

(2018/C 445/20)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grupo Orenes, SL (Murcie, Spānija) (pārstāvis: M. J. Sanmartín Sanmartín, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: S. Palmero Cabezas)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Akamon Entertainment Millenium, SL (Barselona, Spānija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 7. novembra lēmumu lietā R 453/2016-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Grupo Orenes un Akamon Entertainment Millenium.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Grupo Orenes, SL atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 95, 27.3.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 24. oktobra spriedums – Fernández González/Komisija

(Lieta T-162/17 RENV) ⁽¹⁾

(Civildienests – Pagaidu darbinieki – Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 2. panta c) punkts – Paziņojums par vakanci, kas skar tādu pagaidu darbinieka amatu, uz kuru attiecas Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 2. panta b) punkts – Kandidatūras noraidīšana – Iebilde par prettiesiskumu – Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 8. pants – Atbildība – Iespējas zaudēšana)

(2018/C 445/21)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Elia Fernández González (Brisele, Beļģija) (pārstāvji: M. Casado García-Hirschfeld un É. Boigelot, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Berscheid un L. Radu Bouyon, kam palīdz D. Waelbroeck un A. Duron, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, atcelt Komisijas 2014. gada 14. novembra lēmumu, ar kuru ir noraidīta prasītājas kandidatūra uz pagaidu darbinieka amatu, uz ko attiecas paziņojums par vakanci COM/2014/2036, kā arī 2015. gada 22. maija lēmumu, ar kuru ir noraidīta prasītājas administratīvā sūdzība, un, otrkārt, atlīdzināt kaitējumu, kas prasītājai esot nodarīts.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Komisijas 2014. gada 14. novembra lēmumu, ar kuru ir noraidīta Elia Fernández González kandidatūra uz pagaidu darbinieka amatu, uz ko attiecas paziņojums par vakanci COM/2014/2036.
- 2) Komisija samaksā Elia Fernández González summu 12 000 euro apmērā, pieskaitot nokavējuma procentus, kuri tiek piemēroti no šā sprieduma pasludināšanas datuma līdz faktiskās samaksāšanas datumam un kuri ir aprēķināti atbilstoši gada likmei, kas ir vienāda ar Eiropas Centrālās bankas (ECB) galvenajām refinansēšanās operācijām noteikto likmi, kurai ir pieskaitīti 2 procentpunkti.
- 3) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 4) Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OVC 354, 26.10.2015. (lieta, kas sākotnēji tika reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar numuru F-121/15, bet 2016. gada 1. septembrī tika nodota Eiropas Savienības Vispārējai tiesai).

Vispārējās tiesas 2018. gada 24. oktobra spriedums – Bayer/EUIPO – Uni-Pharma (“SALOSPIR”)

(Lieta T-261/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “SALOSPIR” reģistrācijas pieteikums – Agrākas Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kas attēlo krāsainas lentes, un agrākas valsts preču zīmes “Aspirin” – Relatīvi atteikuma pamati – Apzīmējumu līdzība – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) – Reputācija – Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts (tagad Regulas 2017/1001 8. panta 5. punkts) – Apzīmējuma, kas nav tikai vietēja mēroga, izmantošana komercdarbībā – Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts (tagad Regulas 2017/1001 8. panta 4. punkts))

(2018/C 445/22)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bayer AG (Leverkusen, Vācija) (pārstāvji: V. von Bomhard un J. Fuhrmann, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Folliard-Monguiral, S. Pétrequin un D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Uni-Pharma Kleon Tsetis, Farmaceutika Ergastiria AVEE (Kifisia, Grieķija) (pārstāvji: C. Chrysanthis, P.-V. Chardalia un A. Vasilogamvrou, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 17. februāra lēmumu lietā R 2444/2017-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Bayer un Uni-Pharma Kleon Tsetis, Farmaceutika Ergastiria.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Bayer AG sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) un Uni-Pharma Kleon Tsetis, Farmakeutika Ergastiria AVEE tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā.

⁽¹⁾ OV C 221, 10.7.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 24. oktobra spriedums – Deza/Komisija

(Lieta T-400/17) ⁽¹⁾

(Apkārtējā vide un cilvēka veselības aizsardzība – Regula (EK) Nr. 1272/2008 – Dažu vielu klasifikācija, marķēšana un iepakojums – Regula (ES) 2017/776 – Antrahinona klasifikācija – Pieņemums, ka viela ir kancerogēna cilvēkam – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Jēdziens “viela” – Tiesiskā noteiktība – Tiesības uz īpašumu”)

(2018/C 445/23)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Čehijas Republikas) (pārstāvis: P. Dejl, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: Z. Malůšková, K. Mifsud-Bonnici un R. Lindenthal)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Somijas Republika (pārstāvis: S. Hartikainen), Zviedrijas Karaliste (pārstāvji: A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev, L. Zettergren un A. Alriksson), Eiropas Ķimikāliju aģentūra (pārstāvji: M. Heikkilä, W. Broere un A. Hautamäki)

Priekšmets

Prasība, kura ir celta, pamatojoties uz LESD 263. pantu, un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Regulu (ES) 2017/776 (2017. gada 4. maija), ar ko, pielāgojot zinātnes un tehnikas attīstībai, groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu (OV 2017 L 116, 1. lpp.), ciktāl tajā antrahinons ir klasificēts kā viela, par kuru ir izdarīts pieņemums, ka tā ir kancerogēna cilvēkam.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Deza, a.s. sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste un Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA) sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 293, 4.9.2017.

Prasība, kas celta 2018. gada 1. oktobrī – Pharma Mar/Komisija

(Lieta T-594/18)

(2018/C 445/24)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pharma Mar, SA (Kolmenarvjeho [Colmenar Viejo], Spānija) (pārstāvji: M. Merola un V. Salvatore, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2018) 4831 *final* (2018. gada 17. jūlijs), ar ko ir atteikta tirdzniecības atļauja saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 726/2004 ⁽¹⁾ attiecībā uz “Aplidin – plitidepsin” – cilvēkiem paredzētām zālēm;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka zinātniskā padomdevēju grupa onkoloģijas jomā un tās iecelšanas process nav bijuši objektīvi.
  - Prasītāja norāda, ka nav izpildīts pienākums izskatīt visus attiecīgos lietas aspektus rūpīgi un objektīvi, jo apstrīdētais lēmums ir balstīts uz atzinumu, ko snieguši eksperti, kuri nav objektīvi.
  - Pienākuma veikt objektīvu pārbaudi neizpilde, uz ko norāda prasītāja, ir saistīta arī ar to, ka Eiropas Zāļu aģentūra (EMA) esot iecēlusi ekspertus veidā, ar ko ir neatbilstoši samazināta viedokļu dažādība, kas būtu uzskatāma par objektīva vērtējuma priekšnoteikumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts labas pārvaldības princips.
  - Prasītāja norāda uz to, ka EMA ir iecēlusi ekspertus veidā, ar ko ir neatbilstoši samazināta viedokļu dažādība, un apgalvo, ka tas var tikt uzskatīts par labas pārvaldības principa pārkāpumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 726/2004 12. pants un vienlīdzīgas attieksmes princips.
  - Prasītāja norāda, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un ir kļūdaini secinājusi, ka *Aplidin* labvērtība nebija pareizi un pietiekami pierādīta, tādējādi pārkāpjot minēto 12. pantu.
  - EMA veiktajā pārbaudes procedūrā daļa no zinātniskajiem pierādījumiem, kas iesniegti, pamatojot *Aplidin* labvērtību, netika ņemta vērā prasītājas izmantotās metodikas dēļ, kas neatbilst EMA ekspertu darba grupas sniegtajam atzinumam.
  - Šajā lietā izmantotā metodika ir tāda pati, kādai EMA ir piekritusi līdzīgā lietā attiecībā uz citu zāļu tirdzniecības atļaujas procedūru, kas liecina, ka ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu.
  - Prasītāja norāda, ka lēmumam neņemt vērā zinātniskos pierādījumus, kas iesniegti, pamatojot *Aplidin* labvērtību, nav norādīts pamatojums, it īpaši pamatojums tam, kādēļ par pamatu tika ņemts EMA ekspertu darba grupas sniegtais atzinums.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz aizstāvību.
  - Prasītāja norāda, ka tai tika liegta iespēja faktiski izmantot tiesības uz aizstāvību saistībā ar tēmu, kas bija noteicošā, izvērtējot *Aplidin* labvērtību, it īpaši tādēļ, ka laiks, lai sagatavotos mutvārdu paskaidrojumu sanāksmēm, bija ierobežots.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula Nr. 726/2004 (2004. gada 31. marts), ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru (OV 2004, L 136, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 28. septembrī – ZL/EUIPO**(Lieta T-596/18)**

(2018/C 445/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZL (pārstāvji: E. Fontes Vila, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atklātā konkursa EUIPO/AD/01/17 atlases komisijas 2017. gada 1. decembra lēmumu, kurā tika norādīti prasītājas rezultāti šajā konkursā un tika apstiprināts, ka viņas vārds netika iekļauts izraudzīto kandidātu rezerves sarakstā;
- pakārtoti, kā saistītos lēmumus, atcelt šādus lēmumus: pirmkārt, atlases komisijas 2018. gada 7. marta lēmumu, ar kuru tā esot atbildējusi uz prasītājas lūgumu veikt pārskatīšanu un atstājusi spēkā 2017. gada 1. decembra lēmumu; otrkārt, iecelējinstiūcijas lēmumu, ar kuru tika noraidīta prasītājas 2018. gada 7. jūnija sūdzība un atstāts spēkā 2017. gada 1. decembra lēmums;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus prasības pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka nav norādīts pietiekams juridiskais pamatojums un sniegti pamatojošie dokumenti visā no EPSO un/vai EUIPO saņemtajā sarakstē un lēmumos saistībā ar attiecīgo atklāto konkursu, ciktāl prasītājam neesot varējusi saprast vai viņu nelabvēlīgi ietekmējošie lēmumi esot bijuši pienācīgi pamatoti un pārsūdzami, tādējādi radot tiesisko nenoteiktību un atstājot prasītāju bez aizstāvības attiecībās ar administrāciju.
2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots prasītājas pamattiesību, proti, tiesību uz labu pārvaldību un tiesību uz piekļuvi dokumentiem (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. un 42. punkts; LESD 15. pants; Regulas Nr. 1049/2001 (¹) 2. panta 1. punkts) pārkāpums un horizontālā pārskatāmības principa pārkāpums, ciktāl iecelējinstiūcija atteica prasītājam piekļuvi teksta loģiskās analīzes datorizētā testa jautājumiem ar atbilžu variantiem strīdīgajiem jautājumiem, norādot, ka prasītājas apgalvojumi, apstrīdot minēto jautājumu nozīmīgumu un pareizību, esot bijuši pārāk vispārīgi, bet nenorādot konkrētu pamatojumu par neatbilstību tiesas judikatūrai, lai nepiešķirtu piekļuvi, un (ii) prasītājas aizstāvības tiesību pārkāpums, ciktāl iecelējinstiūcijas pieprasījumu, lai strīdīgie jautājumi tiktu pārskatīti detalizētāk, prasītājam neesot iespējams izpildīt, tādējādi veidojot īpašu neaizsargātības situāciju, radot nepieciešamību iesniegt neiespējamo pierādījumu.
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots prasītājas tiesību uz aizstāvību principa un nopelnu un spēju principa attiecīgajā konkursā pārkāpums, pārskatāmības attiecībā uz brīvu piekļuvi civildienesta darbam, ka arī godīgas un vienlīdzīgas attieksmes pārkāpums, ciktāl prasītāja neesot varējusi norādīt uz strīdīgo jautājumu materiālo nelikumību, pamatojoties uz to sliktu vai kļūdainu formulējumu (piemēram, tulkošanas problēmas) pēc konkursa rezultātu saņemšanas. Kandidātam vienmēr ir jābūt tiesībām uz apstrīdēšanu, ja ir konstatētas būtiskas kļūdas jautājumos jebkurā konkursa procesa stadijā, it īpaši, kad tam seko rezultātu paziņošana. Prasītāja turpmāk apgalvo, ka sliktā tulkošanas kvalitāte varētu sniegt kandidātiem, kuri izvēlējušies kārtot teksta loģiskās analīzes datorizēto testu avotvalodā, skaidru priekšrocību.

4. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots, ka 2017. gada 1. decembra lēmumā esot pieļauta acīmredzama kļūda konkursa procesā, ciktāl strīdīgajos teksta loģiskās analīzes datorizētā testa jautājumos esot pieļautas būtiskas kļūdas.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 9. oktobrī – Google un Alphabet/Komisija

(Lieta T-604/18)

(2018/C 445/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Google LLC (Mountain View, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis), Alphabet, Inc. (Mountain View) (pārstāvji: N. Levy, Solicitor, P. Stuart, Barrister, J. Schindler un A. Lamadrid de Pablo, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2018. gada 18. jūlija lēmumu lietā COMP/AT.40099 —Google Android;
- pakārtoti, īstenojot Tiesas neierobežoto kompetenci, atcelt vai samazināt prasītājām noteikto naudas sodu un
- katrā ziņā piespriest Komisijai segt prasītāju tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību tiek lūgts atcelt Komisijas 2018. gada 18. jūlija lēmumu C(2018) 4761 final par procedūru saskaņā ar LESD 102. pantu un EEZ līguma 54. pantu (AT.40099 — Google Android).

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā ir pieļauta kļūda vērtējumā attiecībā uz tirgus noteikšanu un dominējošo stāvokli.
  - Šajā ziņā prasītājas norāda, ka apstrīdētajā lēmumā ir kļūdaini konstatēti Android dominējošais stāvoklis.
  - Prasītājas turklāt apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā ir kļūdaini konstatēti Play dominējošais stāvoklis.
  - Prasītājas arī norāda, ka apstrīdētajā lēmumā apgalvotais, ka Google ieņem dominējošu stāvokli vispārējo meklēšanas pakalpojumu sniegšanā lietotājiem, neatbilst tās teorijai par ļaunprātīgu izmantošanu saistībā ar meklēšanas lietotnēm, kuru licences tiek piešķirtas oriģinālā aprikojuma ražotājiem.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā ir kļūdaini konstatēti, ka Google mobilās lietotnes izplatīšanas līguma nosacījumos par iepriekšēju instalēšanu izpaudās ļaunprātīga izmantošana.
  - Šajā ziņā prasītājas apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā nav parādīts, ka strīdīgie nosacījumi par iepriekšēju instalēšanu varētu ierobežot konkurenci.
  - Prasītājas turklāt apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā nepamatoti nav ņemts vērā, ka nosacījumi par iepriekšēju instalēšanu ir objektīvi pamatoti, jo tie Google dod iespēju piedāvāt Android platformu par brīvu.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā ir kļūdaini konstatēts, ka nosacījumā par iepriekšēju instalēšanu *Google* uz portfeli balstītajos ieņēmumu sadales līgumos izpaudās ļaunprātīga izmantošana.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā ir pieļauta kļūda konstatējot, ka ļaunprātīga izmantošana no *Google* puses bija fragmentācijas novēršanas līgumā paredzēto fragmentācijas novēršanas pienākumu izvirzīšana par nosacījumu *Play* un *Google Search* lietotņu licenču iegūšanai.
  - Šajā ziņā prasītājas norāda, ka apstrīdētajā lēmumā ir kļūdaini konstatēts, ka fragmentācijas novēršanas pienākumi varētu ierobežot konkurenci.
  - Prasītājas turklāt apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā nav ņemts vērā tas, ka fragmentācijas novēršanas pienākumi ir objektīvi pamatoti, jo tie nodrošina saderību.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāptas prasītāju tiesības uz aizstāvību.
  - Šajā ziņā prasītājas norāda, ka Komisija tās veikto “tikpat efektīva konkurenta” testu ir nepienācīgi izklāstījusi prasītājam vēstulēs par faktiem un ir atteikusi to uzklausišanu.
  - Prasītājas turklāt apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi prasītāju tiesības uz piekļuvi lietas materiāliem.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā kļūdaini ir noteikts naudas sods, un šis naudas sods ir kļūdaini aprēķināts.
  - Šajā ziņā prasītājas norāda, ka naudas sods ir prettiesisks, jo tajā nav ņemts vērā, ka *Google* nav rīkojusies tīši vai aiz nolaidības.
  - Prasītājas turklāt apgalvo, ka naudas sods ir prettiesisks, jo ar to nav ievērots samērīguma princips.
  - Pakārtoti prasītājas norāda arī, ka naudas sods apstrīdētajā lēmumā ir kļūdaini aprēķināts.

Prasība, kas celta 2018. gada 5. oktobrī – *Fujifilm Recording Media/EUIPO – iTernity* (“d:ternity”)

(Lieta T-609/18)

(2018/C 445/27)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fujifilm Recording Media GmbH (Kleve, Vācija) (pārstāvji: R. Härer, C. Schulze, C. Weber, H. Ranzinger un C. Gehweiler, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: iTernity GmbH (Freiburga, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “d:ternity” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 11 152 154

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2018. gada 25. jūlija lēmums lietā R 2324/2018–4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- pakārtoti, secināt, ka tiesvedība lietā par šo prasību ir jāzbeidz;

- piespriest *EUIPO* un otrai procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniei, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā un izdevumus, kas radušies procesā Apelācijas padomē.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 18. un 64. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 18. oktobrī – *Gres de Aragón*/*EUIPO* (“GRES ARAGÓN”)**(Lieta T-624/18)**

(2018/C 445/28)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Gres de Aragón, SA* (Alcalñiz, Spānija) (pārstāvis: *J. Learte Álvarez*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Informācija par procesu *EUIPO*

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “GRES ARAGÓN” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 16 311 938

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 16. augusta lēmums lietā R 2269/2017-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to noraidīts Eiropas Savienības preču zīmes Nr. 16 311 938 “GRES ARAGÓN” reģistrācijas pieteikums attiecībā uz daļu no reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm/pakalpojumiem;
- likt turpināt pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz visām sākotnējā reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm un pakalpojumiem;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta, 2. un 3. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 18. oktobrī – *mobile.de*/*EUIPO* (Automašīnas attēlstāsta balonā attēls)**(Lieta T-629/18)**

(2018/C 445/29)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *mobile.de GmbH* (Dreilinden, Vācija) (pārstāvis: *T. Lührig*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes (automašīnas attēlstāsta balonā attēls) reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 598 931

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2018. gada 7. augusta lēmums lietā R 2653/2017–4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 49. panta 1. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 71. panta 1. punkta otrā teikuma pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 68. panta 1. punkta ceturta teikuma, lasot to kopsakarā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 23. panta 1. punkta d) apakšpunktu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 68. panta 1. punkta ceturta teikuma, lasot to kopsakarā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 23. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 22. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 17. oktobrī – Herholz Vertrieb/EUIPO (“#”)

(Lieta T-631/18)

(2018/C 445/30)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Herholz Vertrieb GmbH & Co. KG (Ahausa, Vācija) (pārstāvis: D. Sprenger, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “#” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 16 967 267

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 22. augusta lēmums lietā R 445/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- grozīt apstrīdēto lēmumu tādējādi, lai tiktu apmierināts Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburģa
LUKSEMBURGA

LV